

Schnell László (1923-1995)

Schnell László 1947-ben szerzett B tagozatos gépészmérnöki oklevelet. Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamos Gépek és Mérések Tanszékére került. Végigjárta a szokásos egyetemi ranglétrát demonstrátortól docensig, majd 1965. augusztus 1-én kapott egyetemi tanári kinevezést a Műszer- és Finommechanikai Tanszékre, ahol akkor már 1959 óta dolgozott. A tanszékvezető ebben az időszakban Kolos Richárd volt, aki miniszterhelyettesi teendői miatt kevés időt töltött a tanszéken, így ezt gyakorlatilag már ekkor is Schnell professzor vezette. Ennek a tanszéknek a jogutódját, a Műszer- és Méréstechnika Tanszékét vette azután át tanszékvezetőként hivatalosan is 1967-ben.

A Műszer- és Méréstechnika Tanszék (mai nevén *Méréstechnika és Információs Rendszerek Tanszék*) Schnell professzor életművének egyik legjelentősebb része. Fantasztikus energiával és munkabírással, szeretettel és törődéssel vezette a tanszékét majdnem 30 éven át. Kitűnő légkört teremtett. Fő értékmérő a hasznos munka és a szakmai tehetség voltak, és a tanszék munkatársait tudatosan ezek alapján választotta ki. A tehetségeket önzetlenül támogatta, maga legtöbbször szerényen a háttérbe húzódott. Tanítványai ma szerte a világban megállják a helyüket.

Schnell professzornak kivételes érzéke volt a nehéz emberi problémák és konfliktusok megoldására. Gyakran mondogatta személyes beszélgetésekben, hogy a vezetésnek technológiája van, amit meg lehet tanulni, és tudatosan alkalmazni kell. Egyet nem mondott, de tudtuk, hogy Neki eleve megvolt ez a képessége. Végig meg tudott maradni a tisztességben, pedig pártonkívüliként gyakran kellett különböző külső zsarnoki akaratok között manővereznie.

Tekintélyét mutatja, hogy 1985-ben, tehát még jóval a rendszerváltás előtt, a Villamosmérnöki Kar dékánjává nevezték ki. Az ilyen megbízásokat nem hatalmi pozíciónak, hanem szolgálatnak tekintette. Komoly dilemmát inkább az jelentett számára a felkérés elfogadásakor, hogy attól félt: a Tanszék vezetésére kevesebb ideje és energiája lesz.

A rendszerváltás 65 éves kora után érte, amikor már a vezetői pozíciókból visszavonulva dolgozott az egyetemen. Ő volt az a személyiség, akiben mindenki megbízott: hatalmas tapasztalatával ő szervezte meg az egyetemi vezetőkre vonatkozó szavazásokat és az új vezetés kialakítását. Megérdemelte volna, hogy könnyebb időkben, még több eredménnyel dolgozhasson, de hatása így is óriási.

Kandidátusi értekezését 1961-ben, akadémiai doktori értekezését 1974-ben védte meg. Kezdeményezte az áramkomparátorok alkalmazását erősáramú mérőberendezésekben, ezzel megvetve a Tanszék mai, világszínvonalú precíziós áram- és feszültségváltó műszercsaládjának alapjait. Korán felismerte a mikroprocesszorok jelentőségét, és vezetésével a Tanszék a maga idejében nagyon korszerű mikroprocesszoros alkalmazástechnikai rendszert hozott létre, melyet számos iparvállalat is átvett. Ezért a tevékenységéért 1985-ben többedmagával Állami Díjat kapott.